

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

IV. (XX.) ÉVFOLYAM, 9. SZÁM 2009. MÁRCIUS 5.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

MIT AKAR A MUNKÁSPÁRT?

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

KISVÁROSI MAGYAR VALÓSÁG

Minap az egyik magyar város jegyzője megosztotta velem véleményét a város elmúlt húsz évről. Ne kérdezd, hogy melyik város, úgysem mondom el. Tudhatnád, hogy a mostani Gyüresányos-Draskovicsos időkben sose lehet tudni.

Szóval azt mondja a jegyző, hogy húsz éve, a rendszerváltáskor a tanácselnök százmillió forint plusszal adta át a várost a polgármesternek. Akkoriban százmillió jó pénz volt. Mostanság a város adóssága másfél milliárd. Ez meg sok pénz. Húsz éve a városban volt néhány nagy magyar cég. Tudod, ezt hívják nemzeti iparnak. Ma egy-két multi van. Ezt hívják szocliberál iparfejlesztésnek. Húsz éve a tanács egy jól működő intézmény volt. A hatvan valahány fős tanács ellátta a képviselői funkciókat. A tanács tagok nem feltétlenül voltak szakemberek, de meg tudták ítélni, hogy a város dolgozóinak jó-e a költségvetés vagy sem. Képviselték az emberek érdekeit, döntöttek a stratégiai kérdésekben. A tanács választott egy tizenhárom fős végrehajtó bizottságot, amiben viszont a gazdasághoz és az államigazgatáshoz értő szakemberek voltak. Mellettük dolgozott a hivatal, ahol mindenki értett ahhoz, amit csinált.

Manapság, meséli a jegyző, az önkormányzat ugyancsak huszonegynéhány fő, de igazából nincs közöttük szakember. Állatorvos, jogász, magánzó van, speciál gazdasági és államigazgatási szakember nincs. Ez nem lenne nagy baj, ha lenne más testület is, ahol szakemberek ülnek. De ilyen nincs. Ilyen helyzetben, a hivatalban nagyon nehéz megkövetelni a jó szakmai szintet. De van itt más is, mondja

a jegyző. A 80-as évekre az államigazgatási törvények kiforrottak. Nem volt belőlük sok, a végrehajtásuk átlátható volt. Manapság, folytatja a jegyző, a munkatársaim nem, hogy megtanulni nem tudják a törvényeket, de elolvasni sem, annyiszor hoznak újabb és újabb módosításokat. A bürokrácia pedig előnti a várost. A lakosság száma ugyan csökkent, de az ügyiratok száma hatszorosára nőtt.

GYURCSÁNY EGYENSÚLYOZIK

A centrumban maradni bármi áron, még akkor is, ha nem te vagy a centrum. Gyurcsány régen rájött a polgári politikának erre a trükkjére. A miniszterelnök arról gyözköd bennünket, hogy az ő válságrendezési programja az egyetlen üdvözítő. Az egyik oldalon a Fidesz, amely szerinte nem akarja tudomásul venni, hogy áldozatok, az emberek újabb tehervállása nélkül nem megy, s éppen ezért populista, kalandor. Ez nem új, lévén, hogy a miniszterelnök munkaidejének számottevő részét a Fidesz, és személy szerint Orbán Viktor szidalmazása teszi ki. Félreértés ne essék, most nem a Fideszt védem, csak szerintem a miniszterelnök értelmesebben is eltölthetné idejét. Ami új, az a Reformszövetség programjának bekapcsolása. Gyurcsánynak ez azért kell, hogy megmutassa: ha nem fogadjuk el az ő programját, jön a mumus, a Reformszövetség.

A Reformszövetség a magyar nagytőke új trükkje. Az elmúlt években a kormányok sorra hoztak olyan törvényeket, amelyek nagyon jók voltak a magyar nagytőkének és külföldi barátainak, és nagyon rosszak a munkásoknak, a dolgozó tömegeknek, a kis- és középvállalkozóknak.

A magyar nagytőke éppen ezért kitalálta, hogy el kell kenni a nyilvánvaló bűnrészességüket, össze kell mosni a felelőségeket, bűnrészessé kell tenni mindenkit, akit csak lehet. Megcsinálták sajátos úri klubként a Reformszövetséget. Jó név, nálunk minden eladható, amire ki van írva, hogy reform. A klubban csupa olyan ember van, aki személy szerint lehet kiváló, de így együtt rossz üzenetet hordoz. Benne vannak a nagy munkaadói szervezetek főnökei, más szóval a tőke képviselői. Mondjuk, Nagy Tamásra sok mindent rá lehet fogni, de azt aligha, hogy a falusi munkanélküliek képviselője, lévén, hogy ő a Dél-Pest Holding Rt. elnök-igazgatója, a Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetségének elnöke. Parragh László is abszolúte kiváló ember, de maga is nagytőkés, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke. A derék Demján Sándor is ott van, aki ugyebár a leggazdagabb honfitársunk. Persze ott van a Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetsége egyik elnökségi tagja is. Ha valakinek kételye lenne a klub jellegét illetően, annak elárulom, hogy a Reformszövetség pénzügyi támogatásának biztosítását Demján Sándor vállalta magára. A nagy trükk, hogy belevették a tudomány képviselőit. Azt még megértem, hogy Glatz Ferenc, az MSZP tudományos jolly jokere benne van. Ő mindenben benne van. Azt már kevésbé látom be, hogy az MTA jelenlegi elnöke, Pálincás József úr miért ült fel ennek az átlátszó trükknek. Hacsak! Na, ezt már nem merem folytatni.

Amit biztosan észrevettél, hogy éppen azok nincsenek ott, akiknek a hátán csattan az ostor. A baj manapság nem az, hogy a nagytőke nincs képviselve a politikában, a baj az, hogy csak ő van képviselve. Ez a mostani válság nem csupán arról szól, hogy a nagytőke érdekei sérülnek. Arról is szól, hogy milliók élnek rosszabbul, sőt kilátástalanul. Közülük nagyon sokan értik meg, hogy a kapitalizmustól, Gyurcsányostól és Reformszövetségestől együtt, nem várhatják helyzetük javítását.

THÜRMER GYULA

NEM NYUGSZOM BELE A SORSOMBA!

BESZÉLGETÉS SZABÓ IMRÉVEL, A SOMOGY MEGYEI PÁRTSZERVEZET ELNÖKÉVEL

„Az Európai Unió nem a mézes-mázosan beígért Kánaánt hozta, és hosszú ideig nem is fogja hozni. A térség kiszolgáltatott, rabszolgasorsú összeszerelő-államává váltunk. Nincs nemzeti vagyonunk! A nemzet éléskamráját, a mezőgazdaságot és annak minden szereplőjét teljesen összezavarták és szétzilálták. Míg egyre nő a létminimumon, a segélyből és kukázásból élők aránya, az adófizetők pénzéből szemérmetlen módon lehet milliárdos jutalmakat szétosztani” – vallja felháborodással Szabó Imre.

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Az ifjúsági mozgalom valamennyi szakaszának részese voltam. A szocializmus éveit tanulhattam, mindenfajta megalkodás nélkül, csak 1982-ben lettem párttag. 1985-től 1989-ig a helyi szövetkezet párttitkáraként is dolgoztam. Szomorúan és kétségbe esve tapasztalhattam meg az új üdvöskék és a reformerek szándékait. Megállítani őket már nem lehetett, de nem tartottam velük. Az MSZMP újjászervezésekor az akkori helyi párttagság nagy része engem választott elnöknek, és új tagok is jelentkeztek. Sajnos a politikai nyomás és a tagság életkori adottságai miatt nagyon megfogyatkoztunk. A kezdetektől részt vettem a munkában a megyei elnökség tagjaként. A 2006-os párt megjelenése hatalmas kárt okozott a mozgalomnak. Tudva hitem igazát és az újraszervezés gondjait, továbbra is a Munkáspárt mellett döntöttem.

– *A munkanélküliség keserűségeit is megtapasztalhattad...*

– 1996-2005 között mezőgazdasági szolgáltató és kereskedő cégeknél szervizmérnökként és műszaki üzletkötőként dolgoztam, nagyon sok ismerőst és tapasztalatot szerezve – 2005. április végéig... Aztán jött május elseje, a Munka Ünnepe – a munkanélküliségem kezdete. Beleuntam a megalázó pályázatírásokba, a még megalázóbb meghallgatásokba és a nem különb elutasító válaszokba. Egy mai vállalatvezetésben fekély lenne egy magamfajta kommunista munkatárs... Mégsem adtam fel! Jelenleg tanulok és tanítok. Felnőttképző tanfolyamokat szervezek. Nehéz kenyérkereset, nem vagyok nyugodt, zavar a kiszámíthatóság hiánya, a máról-holnapra való létezés, és annak a sok mindennek a hiánya, amit magamnak és családomnak szerettem volna megteremteni.

– *Mi a véleményed az elmúlt idők változásairól?*

– Az Európai Unió nem a mézes-mázosan beígért Kánaánt hozta, és hosszú ideig nem is fogja hozni. A térség kiszolgáltatott, rabszolgasorsú összeszerelő-államává váltunk. Nincs nemzeti vagyonunk! A nemzet éléskamráját, a mezőgazdaságot és annak minden szereplőjét teljesen összezavarták és szétzilálták. Óriási a társadalmi polarizáció. Míg egyre nő a létminimumon, a segélyből és kukázásból élők aránya, az adófizetők pénzéből szemérmetlen módon lehet milliárdos jutalmakat szétosztani. Ezért sem érzem jól magam! Kis ország vagyunk, de hamarosan semmik leszünk, mert ha az ország alapját jelentő családok tönkremennek és gyermeket nem vállalnak, hová lesz a nemzetünk? Pártok és nézetek sokasága osztja meg az országot, lázasan ügyelve arra, hogy próféciáikkal a való világról messze eltereljék a figyelmet, hogy ki ne ejtsék a munkás szót – még kevésbé a munkásosztály szót, mert ez veszélyes lehet számukra.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Szívesen kertészkedem. A szőlő, a gyümölcsös és a zöldségeskert mindig ad munkát és szellemi-fizikai felfrissülést. Három gyönyörű unokám van, és ha nálam vannak, együtt töltjük az időt.

– *Miket olvastál az utóbbi időben?*

– Régebben sok műszaki szaklapot és napilapot jártam, ma már nem tehetem meg. Csak néhányat olvasok. Igazi hobibim a fotózás volt, ezzel kapcsolatban rengeteg irodalmat gyűjtöttem. Lányaim is szívesen olvassák. A jövőben több időt szeretnék erre szakítani én is.

– *Ha találkoznál az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– Csak egyet kérnék. Legyen az udvaromban az aranytojást tojó tyúk, és nekem kotkodáljon egész napon át! Nagyon vigyáznék rá, nem csak a saját hasznomra, hanem az egész társadaloméra!

– *Családod hogyan viszonyul politikai szerepvállalásodhoz?*

Szabó Imre

1953. január 12-én született egy somogyi faluban, Pusztaszemesen. Szülei a helyi mezőgazdasági termelőszövetkezetben dolgoztak. Három gyermekükből a két fiú mérnök, lányuk pedig közgazdász lett. Nagyon büszke szülei-re: édesapja művelt ember volt, három idegen nyelven is beszélt, köztisztviselőként álló kommunistaként élt a faluban. A tabi Rudnay Gyula Mezőgazdasági Szakközépiskola elvégzése után, 1977-ben a Gödöllői ATE Gépészmérnöki Karán diplomázott. Később családjával Somogyjára költözött, ahol a helyi szövetkezetben műszaki vezetőként dolgozott 1996-ig. Közben energiagazdálkodási szakmérnöki diplomát szerzett, és elvégezte az MLE gazdaságpolitikai szakosítóját. 1998 és 2002 között önkormányzati képviselő volt. Jelenleg felnőttképző tanfolyamokat szervez, és műszaki tárgyakat oktat. A Somogy megyei pártszervezet elnöke.

– Kezdetben velem voltak, szurkoltak. Ma már nem. „Erre van idő, munkát keress, ne politizálj, ezért nem kellesz te se-hova!” Hát ezt hozta ez a világ!

– *Dolgozó emberként hogyan éled meg a gazdasági válságot?*

– Mint szellemi melós, minden más melós sorsát átérezve, tapasztalva, magam is csak keresem a megélhetés lehetőségeit. Újabb lyukat fúrok a nadrágszíjamba, mint ahogyan sokan kénytelenek ezt tenni. De nem nyugszom bele a sorsomba. Ezért vagyok a Munkáspárttal! ■

BUDAPEST NAGYOBB FORDULATSZÁMON

Közel százötvenen vettek részt a Munkáspárt nagy-budapesti szervezetének múlt szombati aktívaértekezletén. Kajli Béla elnök vitaindítóját tetszéssel fogadták a résztvevők. A témához többen is hozzászóltak, így Kuti István, Váncsa Csaba, Fogarasi Zsuzsanna, Göntzöl Gábor, Száka István, Varga Antalné, Fekti Ilona, Farkas Ferenc, Nagy János, Davidovics Lászlóné, Solymár Tamás. A tanácskozás egyhangúlag állást foglalt a nagy-budapesti szervezet feladatairól. Az értekezleten részt vett Thürmer Gyula pártelnök és az országos elnökség több tagja is.

A MUNKÁSPÁRT NAGY-BUDAPESTI AKTÍVAÉRTEKEZLETÉNEK ÁLLÁSFOGLALÁSA A 2009. ÉVI FELADATOKRÓL

1. A Munkáspárt nagy-budapesti aktívaértekezlete egyetért a Központi Bizottság állásfoglalásával a jelenlegi helyzet megítéléséről. A magyar kapitalizmus súlyos válságban van, amelyet tovább nehezít a nemzetközi kapitalizmus válsága. Nem egyszerűen átmeneti válságról van szó, hanem a kapitalizmus, mint társadalmi rendszer belső váltságát éljük meg.
2. A munkások, a dolgozó emberek jelentős része megértette, hogy a kapitalizmus nem jó életet, szabadságot és demokráciát hozott, hanem munkanélküliséget, kiszolgáltatottságot, folyamatos áremelkedést, nélkülözést, a pénz uralmát az élet minden területén. A tőkés körök most megkísérlik a válságot saját érdekeik szerint megoldani. Újabb terheket rónak az emberekre, a gazdagok helyett megint a szegények fognak fizetni. Nem a képviselői és miniszteri fizetéseken spórolnak, hanem a 13. havi nyugdíjon, a kórházakon, a rendelőkön és az iskolákon. Saját jólétüket a dolgozó emberek megadóztatásával és újabb külföldi kölcsönök felvételével biztosítják. A Munkáspárt nem kíván visszaélni a válsághelyzettel, de nem hallgathat, mert azokat képviseli, akik az ország terheit önhibájukon kívül viselik.
3. A nagy-budapesti kommunisták meggyőződése az, hogy ez az út nem vezet sehova. Húsz év alatt sem sikerült mindenkinek munkát adni. A tömegesen ideengedett külföldi cégek a válság láttán menekülnek, a mi kárunkra igyekeznek saját gondjaikat megoldani. Nincs rend, általános a korrupció, a törvénytelenység. Az eddigi tőkés politika folytatása nem megoldás, a helyzet csak rosszabb lesz.
4. A dolgozó emberek közül egyre többen ismerik fel, hogy problémáikra nem lehet megoldást találni a tőkés társadalomban. Kisebb-nagyobb változások lehetnek, de érdemi változás nem. A dolgozó emberek, a munkások, a kis- és középvállalkozók, a dolgozó értelmiség csak akkor számíthatnak helyzetük javulására, ha felszámoljuk a kapitalizmust, és új, emberi, igazságos társadalmat teremtünk, a szocializmust. Ez az út járható. Ezt az utat azonban meg kell harcolni. Erőteljesebben, szervezettebben és célratörőbben kell küzdenünk a tőke, a kizsákmányolás és a kiszolgáltatottság ellen. Rá kell ébresztenünk az embereket, hogy harc nélkül nem megy.
5. A napi politizálásban fel kell használni a Munkáspárt „Megérte? Ezt akartad?” című kiadványát. Tartalma igaz, az emberek szívesen fogadják. Politikai felvilágosító, meggyőző munkánkat új alapokra kell helyeznünk. Az adott szó, az emberi kapcsolatok fejlesztése ad csak lehetőséget a politikai meggyőződésünk, harcunk, célkitűzésünk megvalósítására.
6. Minden szinten konkrét munkára, hatékonyabb cselekvésre van szükség. Valamennyi kommunistának, vezetőnek meg kell érteni, hogy a békés, nyugodt időszaknak vége van. Eredményt csak akkor érünk el, ha minden vezető, minden párttag és aktivista konkrét pártmunkát vállal és teljesít.
7. Ki kell lépünk a sokszor magunk által létrehozott „burkából”. A szocialista forradalmat, a kapitalizmus elleni küzdelmet nem tudjuk megvívni a megszokott, a párt-helyiségek falai között vívott kishitű csatáinkkal. Új módszerekre, a helyzet adta új lehetőségek kihasználására kell munkánkat építeni.
8. Bátrabban meg kell szólítani a munkásokat, a dolgozókat. Ők a mi bázisunk. A munkásokhoz, a dolgozókhoz kell szólni, az elbocsátások, az üzemek, a gyárak bezárása kapcsán. A hitelcsapdába esett családok gondjainak megoldásában, az okok feltárásában, nagyobb felvilágosító munkát kell vállalnunk. Úgy, ahogyan ezt teszi a párt egy kis forradalmi csoportja az esztergomi Szukiban, a budapesti Tungsram-ban, egyre több, de még mindig kevés helyen. A kerületekben, a településeken még meglévő termelő üzemek kijáratainál, műszakváltáskor kell nekünk építkezni, kapcsolatot teremteni. A párt propagandaanyagait céltudatosabban, és meggyőző szóval kell terjeszteni, az emberek kezébe adni. A Munkáspárt társadalmi bázisa, a munkás, dolgozó ember, a munkanélkülivé váló fiatal, őket kell megcélozni és közöttük kell támogatóinkat keresni. Erőinket csak elpocsékoljuk, ha a 15-20 éve már nyugdíjban lévő, politikánktól már régen eltávolodó nyugdíjasok körétől várjuk a csodát. Politikai érdekeikről már régen színt vallottak. Akik nézeteinket támogatják, azok velünk vannak, bíznak bennünk, őket ismerjük. Az idősebbek nagy többsége mást képvisel, máshová szavaz, ott bázisunk növelésére nincs remény, erőfeszítéseink ott elhalnak.

folytatás a 9. oldalon

A MUNKÁSPÁRT PROGRAMJA

MIT AKAR A MUNKÁSPÁRT?

*Mi nem forgattunk köpönyeget, mi nem loptunk,
mi nem csaltunk, mi nem korrumpálódtunk!*

Magyarok vagyunk. A magyar dolgozót védjük a külföldi tőkésekkel szemben. A magyar termelőt és a magyar kereskedőt védjük a külföldi bevásárlóközpontokkal szemben. A magyar nyelvet, a magyar kultúrát védjük az amerikai kultúr szeméttel szemben.

Ellenzékiek vagyunk. Nem nyugszunk bele, hogy a szocialisták a liberálisokkal eladják a kórházakat, bezárják az iskolákat.

Függetlenek vagyunk. Nem vagyunk se rokona, se barátja, se üzletfele az MSZP-nek, de a Fidesznek sem. Mindent támogatunk, ami jó az embereknek, az országnak.

Bátrak vagyunk. Úszunk az árral szemben, vállaljuk, hogy a hatalom velünk szórakozik. Eljön az idő, amikor fordítva lesz!

Kommunisták vagyunk. Nem fogadjuk el, hogy a pénz az úr. Dolgozni, élni akarunk.

Nem vagyunk milliárdosok. Nem vagyunk haszonélvezői a kapitalizmusnak! Ugyanúgy, ahogyan Te sem, Ön sem.

Nem vagyunk tolvajok. Nem azért, mert nem volt rá mód, hanem mert tisztességre neveltek.

Nem vagyunk korruptak. Bennünket nem lehet megvenni. Sem az önkormányzatokban, sem országosan, sem másutt.

Nem vagyunk köpönyegforgatók. Mi húsz éve a dolgozó ember, a szegények mellett vagyunk. Húsz éve ugyanazt mondjuk. Minden szavunkat igazolta az idő.

Mit akar a Munkáspárt a politikában?

Új kormányt, új politikát akarunk. Olyan kormányt akarunk, amely megfékezi a néhány százezer gazdagot, s végre levegőt, életet, munkát ad a kilencmillió többi magyarnak. Olyan kormányt, amely megvédi Magyarországot.

A MUNKÁSPÁRT PROGRAMJA AZ EU

Nem Gyurcsány és Orbán között kell választani, hanem a Munkáspárt és az összes többi között. Az emberek gondjait mi értjük, mert azok azonosak a mi gondjainkkal.

Mit akarunk Magyarországon?

Rendet akarunk!

Korrupciómentes közéletet és gazdaságot akarunk!

Vaskéz kell és szilárd, mindenki számára kötelező törvények!

Felül kell vizsgálni a privatizációs szerződéseket! Vegyük vissza azt, amit néhányan korrupst módon, áron alul, mindenkit kizáráva megszerezték! Annyit fizessünk érte, mint amennyiért ők megvették!

Új alkotmányra van szükség! A húsz éve hatalmi alkuban összetákolt alkotmány mára recseg-ropog, kiderültek hazugságai. A helyzet új nemzeti alkotmányért kiált.

Törvény előtti egyenlőséget akarunk! A törvényeket mindenki tartsa be! Ne az döntsön, hogy ki tud sztárügyvédeknek megfizetni, hanem az, hogy kinek van igazsága. Csak tiszta embereket engedjenek a közéletbe!

Népi országgyűlést akarunk! Beszámoltatható, ellenőrizhető és visszahívható képviselőkkel!

Egyenlő és arányos választási rendszert akarunk! E nélkül minden parlament csak a milliárdosok, a gazdagok gyülekezete lesz.

Új munkatörvénykönyvet és szakszervezeti törvényt akarunk! Nagyobb védelmet a dolgozóknak, több jogot a szakszervezeteknek!

Számoljuk fel a feketegazdaságot! Olyan adókra van szükség, amit az emberek még hajlandóak megfizetni, de az államnak már hasznot hoz.

Korszerű, működőképes önkormányzatokat akarunk! El kell határolni a kormány és az önkormányzatok feladatait. A feladatokhoz az önkormányzatok pénzt is kapjanak! Maradjanak meg a megyék! Budapesten új irányítási rendszerre van szükség. Nincs szükség minden faluban helyi parlamentre, helyi kormányra.

Biztonságban akarunk élni. Az utcán látható rendőrséget akarunk. Az állam fizesse meg és védje meg rendőreit! A korrupst, hatalmával visszaélő rendőrt büntessék meg!

Kívánjuk a sajtó szabadságát! A média nem csak a gazdagoké! A rádióban, a televízióban kapjunk szót mi is, dolgozó emberek!

Igazságszolgáltatást akarunk és nem csak jogszolgáltatást! Meg kell szüntetni mindenfajta beavatkozást a bíróságok munkájába! A korrupst bírót le kell váltani.

Legyünk őszinték önmagunkhoz, beszéljünk arról, hogy van cigánykérdés! A cigányságnak megvannak a maga sajátos gondjai, amelyeket nem emberi jogi prédikációval lehet megoldani, hanem konkrét munkahelyteremtéssel, erre a területre irányuló gazdasági, oktatási és kulturális eszközökkel.

A terhek igazságos elosztását akarjuk!

Progresszív adórendszert akarunk! Fizessenek a milliárdosok, százmilliomosok!

A fogyasztást adóztassuk, ne a munkát, a munkabért, a termelést! Luxusadó az uszodás villákra, magánkastélyokra, luxusautókra.

Határozzák meg a fizetések felső és alsó határát! Havi egy millió forintnál senki se kereshessen többet, és havi százezer forintnál senki se kereshessen kevesebbet!

Csökkentsék a dolgozó emberek terheit! Elvetjük az egykulcsos adót, a kisjövedelműek adóterheit csökkentenénk.

Biztos jelent, kiszámítható jövőt akarunk!

Dolgozhasson mindenki, aki akar! Ennek érdekében támogatassuk a magyar vállalkozókat.

A munkát európai módon fizessék meg! Azonos munkáért azonos bért mindenütt az Európai Unióban!

A 8 óra munkaidő 8 óra legyen! A vadtkés viszonyok megszüntetését akarjuk! Vasárnap minden üzlet és bevásárlóközpont tartson zárva!

Segély helyett munkát akarunk adni az embereknek! Ez a kormány, az önkormányzatok, a társadalom közös gondja.

RÓPAI PARLAMENTI VÁLASZTÁSRA

Magyarországot, magyar ipart, magyar gazdaságot akarunk!

Adóztassuk meg a multikat! A multik lejáró szerződéseit ne hosszabbítsuk meg!

Védjük meg a magyar vállalkozót, védjük meg a távolkeleti dömpingtől is, a nyugati monopóliumoktól is! Magyar minisztériumok magyar árut rendeljenek!

Az állam tegyen rendet a gazdaságban! Az állam szigorúan tartassa be a törvényeket a gazdasági életben! Indítson nagy beruházási programot, építsen szociális bér-lakásokat, utakat, vasutakat, fejlessze a falusi turizmust!

Tudni akarjuk, hogyan lett húsz év alatt 20 milliárd dollár adósságból mára 130 milliárd. Tudni akarjuk, hogy hova lett ez a pénz!

Legyen állami tervezési központ! Ez hangolja össze a különböző érdekeket, képviselje és védje a nemzeti érdekeket!

Állami tulajdonba kell venni az energiaszektor, beleértve a távhő-ellátást, a villamosáram-szolgáltatást! Ne engedjük, hogy a külföldiek rajtunk gazdagodjanak!

Energia-függetlenséget akarunk! Építsünk atomerőműveket, használjunk fel más alternatív lehetőségeket, ne függjünk a külföldi gáztól! Nyissuk meg újra a korábban bezárt, de a mai viszonyok között ésszerűen üzemeltethető bányákat! Magyarország érdekében használtsuk a makói gázmezőt!

Hozzunk létre lakossági hitelekkel és befektetésekkel foglalkozó állami bankot, hogy a lakosság megtakarításait ne csak a magántőke kezelje! Az állami bank csökkentse a hitelek kamatát, kényszerítse rá a többi bankot profitjának csökkentésére! Az állam szerezzen részesedést a bankokban! Mikrohitelekkel támogassuk a bajbajutottakat, így nem kényszerülnének előnytelen, rövid lejáratú hitelek felvételére! Az állam garantálja a bankbetéteket!

A válság következményeit azok okozóival fizetessék meg! A kormány fogadjon el átfogó csomagot a nemzetközi pénzügyi válság következményeinek elhárítására. A kormány hirdessen elbocsájtási moratóriumot. A munkanélküliek és a fiatalok kapjanak lakbérkedvezményt. Törvény tiltsa meg, hogy a kölcsönök nem fizetése miatt bárkit is ki lehessen rakni az utcára! Fagyaszszák be a törlesztéseket azoknál a dolgozóknál, akik elvesztették a munkájukat! Az IMF-től felvett kölcsönt ugyanazzal a kamattal a bankok adják a lakosságnak, a kis- és középvállalkozóknak!

Magyar mezőgazdaságot akarunk! Magyarország az alapvető élelmiszerek terén legyen független a külföldtől! Az állattenyésztést helyre kell állítani. El kell érni, hogy ne maradjon parlagon föld. A kormány feladata, hogy megvédje a magyar termelőket a külföldi agráragressziótól. Ne engedjük új bevásárlóközpontok építését! Korlátozni kell a polcpénzek gyakorlatát! Törvényben kell előírni, hogy mennyi magyar árut kell a bevásárlóközpontoknak kötelezően árusítaniuk. Támogatjuk, hogy gazdaszervezetek építhessék a bevásárlóközpontokat.

A magyar föld maradjon magyar nemzeti tulajdonban!

A nemzeti tulajdon használatát az állam szervezze bérbeadás és közvetlen állami felhasználás útján. A termelőket védeni kell a felvásárlók önkényével szemben. Az őstermelők, kistermelők adója a lehető legalacsonyabb legyen, mentesítve őket az adminisztrációs terhektől. Ösztönözzük a szövetkezeti formák alkalmazását. Az állam agrárpolitikai és adminisztratív eszközökkel egyaránt akadályozza az agrárrolló további szétnyílását! Új rendszer szükséges a kis- és középtermelők hitelezésére. Az állam a falvakban kedvező hitelekkel, adómentességgel segítse a fiatalok családalapítását, önálló gazdálkodását.

Lehetőséget a magyar fiataloknak!

Minden fiatalnak alkotmányos joga legyen az első munkahelyhez és az első lakáshoz.

Az oktatás egységes állami feladat legyen. Magyarország költse a megtermelt jövedelem legalább 10 százalékát erre a célra.

Minden faluban maradjon meg legalább az általános iskola első négy osztálya!

Hatékony magyar felsőoktatást akarunk! A felsőoktatás képezzen önálló gondolkodásra és cselekvésre képes, kreatív szakembereket! A bolognai rendszer erőltetése helyett az európai folyamatokhoz illeszkedő, de magyar oktatást építsünk!

A magyar nemzeti gazdaság céljait szolgáló szakképzést akarunk! A szakképzés illeszkedjen az ország fejlesztési programjaihoz, adjon tényleges kenyeret a fiatal kezébe.

Magyar embereket neveljünk! Ezeréves történelmünket egységes egészként kezeljük, amelyhez minden kor hozzájárult!

AZ EURÓPAI PARLAMENTI VÁLASZTÁSRA

A vidéki magyar értelmiséget is meg kell őrizni! Ez pedig másképpen nem megy, minthogy a falvakban megővjük a postát, a patikát és az iskolát.

Állami eszközökkel segítsük a bölcsőde- és óvoda-építést!

Iskolai sportot, megfizethető tömegsportot akarunk! Ezzel teremthetjük meg jövőbeni sikerünket a világversenyeken.

Védjük meg a magyar emberek egészségét!

Mi a magyar ember egészségét védjük korunk legpusztítóbb vírusával, a globális tőke mohóságával szemben. Csak az államnak az érdeke az egészséges adófizető dolgozó.

Az egészségügy állami ügy legyen! Az egészségügy maradjon állami és önkormányzati tulajdonban. Az állam a megtermelt jövedelem legalább 10 százalékát költse erre.

Mit akarunk Európában?

Egységes Európát akarunk, az emberek és népek egységes Európáját akarjuk. Olyan Európát, ahol a tisztesség és a munka az érték.

Az EU-szerződés újratárgyalását akarjuk, új elveken, a néptömegek bevonásával. Európai szuperállam helyett a nemzetek szövetségét akarjuk. A gazdagok és nagyok uralma helyett az egyenlő nemzetek kölcsönösen előnyös együttélését akarjuk. Az EU-bürokraták uralma helyett a népek demokratikus együttélését akarjuk.

Mondjuk meg az EU-nak: fizessen a rendszerváltásért! Ők jártak a legjobban, ők a haszonélvezők, fizessenek! Az EU segítsen megoldani a magyar társadalom gondjait, a fejlettségi különbség leküzdését, a cigányság helyzetének javítását.

A nemzeti érdekek legyenek az EU-érdekei! Az ellentétes érdekeket fel kell számolni.

Dolgozni akarunk az Európai Parlamentben. Nem a nagy fizetésért megyünk oda, hanem azért, hogy a magyar érdekeket szolgáljuk.

Az EU ne legyen katonai szervezet! Magyarország semmilyen formában se vegyen részt az EU katonai tevékenységében.

Magyarország lépjen ki a NATO-ból! A magyar katonákat hozzák haza Afganisztánból, Koszovóból és minden más külföldi országból!

Magyar hadsereget akarunk! Magyar honvédséget, gyarmati kiegészítő karhatalom helyett.

Mit tehetünk a tőke ellen?

Azt akarjuk, hogy a dolgozó embernek már most jobb élete legyen. Tudjuk, hogy kapitalizmus van. A pénz, a média, a hatalom a tőkés kezében van. Mit tehetünk mi a tőke ellen?

Küzdenünk kell! Az elmúlt 20 év világosan mutatja, hogy itt csak az a miénk, amit kiharcolunk magunknak. Harcolni kell a munkaköpenyért, ami jár. Harcolni kell azért, hogy a nemzeti ünnepeken ne hívjanak be bennünket dolgozni. Harcolni kell azért, hogy európai béreink legyenek és ne csak európai árak. Ezért kell szervezni a szakszervezeteinket, erősíteni hitünket. Ezért kell vállalni a sztrájkot, ha szükséges. Ezért kell segíteni a többi dolgozó küzdelmét.

Ha ezt akarod, támogasd a Munkáspártot, szavazz a Munkáspártra!

Ezt a programot nem lehet a Munkáspárt nélkül megcsinálni.

Ezt a programot csak a Munkáspárttal lehet megcsinálni.

Mi nem a tőkés, nem a milliárdosok, mi a dolgozó emberek pártja vagyunk!

9. Kiemelt feladatunk az európai parlamenti választáson való részvétel. Ezt a választást a soron következő, várhatóan a 2010-es országgyűlési választás főpróbájának kell tekinteni. A nagy-budapesti szervezetek rendelkeznek az elnökség feladattervével. A tennivalók konkrétak és végrehajthatóak. Ehhez minden kommunistának, minden régió elnökségnek, aktivistának példamutató munkát kell végezni.
10. A KB-megbízottak felelőssége óriási. Az országgyűlési választókerületekben végzendő munka megszervezésében, az ajánlószelvényeket gyűjtő „gyűjtőcsoportok” összeállításában, munkájuk irányításában és ellenőrzésében kulcsszerepet kell vállalniuk. Kevés a munkához a nevet adni, dolgozni, szervezni és a lehető legjobb eredményt kell elérni.
11. A Munkáspárt működéséhez pénz kell. Ezt a pénzt csak a tagság önzetlen áldozatvállalásával, támogatásával teremthetjük elő. Mindenkinek világosan kell érteni, hogy a párt csak a tagság által összeadott tagdíjból, támogatásból, A Szabadság előfizetéséből tudja magát fenntartani, működtetni. Nem lehetünk kishitűek, kicsinyesek, a csodát itt sem várhatjuk másoktól, a megoldást csak magunktól várhatjuk. Világosan látjuk, hogy a megélhetés valamennyiünknek nehezebb lett. „Az egy napi jövedelem” – akció sikere nélkül nincs E. P. – kampány, nincs az agitációhoz szükséges propagandaanyag. Valamennyiünknek meg kell érteni, az önzetlen anyagi támogatás szükségességét.
12. Elvárjuk minden kommunistától, hogy tegyen meg mindent saját maga és környezete politikai munkájának eredményesebbé tétele érdekében. A Munkáspárt sikere csak valamennyiünk cselekvő, áldozatot is vállaló munkájával valósítható meg. Vállaljunk ebben nagyobb szerepet, legyünk valamennyien példamutató harcosai napi feladataink megvalósításának!

Budapest, 2009. február 28.

Munkáspárt nagy-budapesti aktívértekezlete

Egyetemi előadás és almavásár Debrecenben

A Depolit és az MTA DAB Politológiai Munkabizottságának meghívására Thürmer Gyula az elmúlt héten előadást tartott a debreceni egyetem érdeklődő hallgatói részére. A nap folyamán a Munkáspárt és a Baloldali Front debreceni szervezete almavásárt rendezett. Az olcsó alma beszerzésében és értékesítésében a Front egyik vállalkozó tagja, Répási Zoltán vállalt oroszlan-részt. Az almáért sorba állók közben ismerkedhettek a Munkáspárt anyagaival és A Szabadsággal. A programban más helyi aktivisták mellett részt vett Edelényiné Nagy Mária, a Munkáspárt, és Varga Szabolcs, a Baloldali Front helyi elnöke.

Villámlátogatás a Jászságban

A múlt héten folytatódott a Munkáspárt elnökének látogatáso-rozata Jász-Nagykun-Szolnok megyében. Ezúttal több jászsági települést keresett fel. Találkozott Győriné dr. Ceglédi Máriával, Jászfényszaru polgármesterével és dr. Gedei József jászberényi polgármesterrel, az MSZP országgyűlési képviselőjével. Szolnokon Bencsik Mihály megyei elnök kíséretében bemutatta a sajtónak a „Megérte? Ezt akartad?” című anyagot.

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

1989. MÁRCIUS 15-E:

AZ ELLENFORRADALOM CSATÁT NYER

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989. március 15-én tízezrek tüntetnek Budapesten. A Szabadság téren, a televízió lépcsőjén Cserhalmi György felolvassa a tüntetést szervező ellenzéki szervezetek 12 pontját. A kormányzó MSZMP ingadozik, az ellenforradalmi erők csatát nyernek.

AZ ELLENZÉK STRATÉGIAI ÁTTÖRÉST AKAR

Az ellenzéki erők március 15-én stratégiai áttörést akarnak elérni. Március 15-e jellegénél fogva alkalmas az ellenzéki demonstrációra. A nemzeti gondolatok, a zsarnokság elleni harc felidézése mellett lehetőséget kínál a szocializmus elleni támadásra. Több céljuk van. Demonstrálni akarják az ellenzéki erők lehető legteljesebb egységét. Egyúttal meg akarják mutatni ország-világ előtt, hogy az egyik oldalon vannak ők, úgymond a nép nevében, a másik oldalon a hatalom, az MSZMP. S még valami: bizonyítani akarják, hogy a nyugati világ, elsősorban az Egyesült Államok velük van.

A rendezvénynek nagynak, félelemkeltőnek kell lennie, de nem léphet át bizonyos határokat. Mark Palmer, budapesti amerikai nagykövét világosan közli a magyar ellenzékkel, hogy az USA békes rendszerváltást akar, s abba nem férnek bele erőszakos fellépések. Ugyanezt közli a hatalom képviselőivel. Palmer március 14-én találkozik Borbély Sándorral, a Munkásörség parancsnokával, és nyugalomra inti a hatalmat. A nagykövét ebéden látja vendégül Grósz Károly főtitkár tanácsadóját, és kifejezi reményét, hogy a hatalom részéről nem kerül sor beavatkozásra.

A HATALOM MEGADJA MAGÁT

Az MSZMP vezetése tisztában van azzal, hogy az ellenzék kihasználja március 15-ét. A Politikai Bizottság január 31-én az egyik „nagygyúrá”, Berecz Jánosra bízta a hivatalos ünnepek megszervezését. Február 20-án a vezetés elébe menve az ellenzék követelésének bejelenti: március 15-e legyen hivatalos munkaszüneti nap. Ez újdonság, korábban március 15-e ugyan ünnep volt, de szünet csak az iskolákban volt. Február 23-án Andics Jenő KB-osztályvezető előterjesztésében Berecz János ellenjegyzésével a vezetés elé kerül március 15-e terveze.

Bereczet utólag sem lehet naivitással vádolni. Tisztában van azzal, hogy március 15-én csata lesz. Tisztában van a hatalom korlátaival is. A Politikai Bizottság egyetlen tagja sem szavazná meg, hogy az ellenzéki tüntetést a rendőrség verje szét. Ez a kisebbik baj. Az igazi gond az, hogy a vezetésnek nincs igazi mondanivalója március 15-én. A hatalom birtokában lehetetlen a zsarnokság elleni küzdeletről beszélni, s a nemzeti jelszavak terén sem lehet leelőzni az ellenforradalmi erőket. S, persze a nagy kérdés: minek tekintjük az ellenzékot, potenciális szövetségesnek vagy ellenforradalmi tényezőnek.

A vezetés tudja, hogy győzni nem lehet. A maximum a károk csökkentése. Központi szónoknak Nyers Rezsőt jelölik ki, akiről mindenki tudja, hogy a pártvezetésben ő az egyik fő ellenzéki. Megkísérlik megosztani az ellenzékot. Reálisan nem számítanak arra, hogy az egész ellenzék kész együtt ünnepelni a hatalommal, de már az is siker, ha egy-két szervezetet sikerül leválasztani. Ez sikerül is. Március 15-én, a Múzeum kertben beszédet mond Vörös Vince is, aki akkoriban a Kisgazdapárt képviselője. Felszólal Ruttner György, a szociáldemokraták akkori vezére is. A Politikai Bizottság számít arra, hogy az egyházak is támogatják a központi ünnepséget, vagy legalábbis nem állnak az ellenzék mellé. Ez a számítás nem jön be. A katolikus egyház a templomokban ünnepel. Az MSZMP vezetése még valamit nem kalkulál be. Ha március 15-e szabadnap lesz, akkor az emberek élnek a frissen kapott lehetőséggel, és meg sem állnak Bécsig, a bevásárlóközpontokig. Ez be is következik. A tervezett 50-70 ezer ünneplőnek csak töredéke megy el a Múzeum kertbe.

A Politikai Bizottság tesz még egy lépést, ami világosan mutatja, hogy nem meri, és nem akarja vállalni a tényleges összeütközést az ellenzékkel. A gyűlékezési törvényt módosítva lehetővé teszik, hogy a Kossuth tér az ellenzék politikai demonstrációjának színtere legyen. A Politikai Bizottság határozatában van egy aprócska figyelmeztetés: nem ért egyet

azzal, hogy az ellenzék „jelképesen” elfoglalja a televíziót. Ez azonban nem hatja meg az ellenzékét. Pontosan tudják, hogy az MSZMP vezetése nem tudja meghúzni azt a határt, amit már nem lehet átlépni.

Hiányzik a szellemi-politikai határ is. Ezt világosan jelzik az MSZMP ünnepi jelszavai. Olyan helyzetben, amikor az ellenzék nyíltan a hatalom átvételéért küzd, vajon mit ér a következő intelem? „Nemzeti összefogás IGEN, széthúzás NEM!” A párt, amely már engedélyezte a többpártrendszert, nagyon nem is tűzhet mást a zászlajára, mint azt, hogy „Demokratikus többpártrendszert!” De van ennél jobb is. „Természeti kincseinket unokáink is látni akarják.” Az ellenzék ehhez képest konkrét dolgot akar, Bős-Nagymaros leállítását.

ELLENZÉKI GYŐZELEM

Az ellenforradalmi erők március 15-én Budapest minden pontján ott vannak. A Március 15-e téren az akkor 56 éves Mécs Imre beszél, akit 1958-ban „a népköztársaság megdöntésére irányuló szervezkedés vezetéséért” halálra ítélték, de megúszta öt év börtönnel. Követeli, hogy október 23. is ünnep legyen, és mellesleg azt is, hogy a Munkásörseget oszlassák fel. Mécs később az SZDSZ színeiben parlamenti képviselő, majd egy pillanatban átigazol az MSZP-hez.

A Szabadság téren Csengey Dénes, az MDF egyik alapítója a szónok. „Itt állok egy meghasadt nemzet élén.” Mondata szép, legfeljebb nem igaz. „Ne féltse tőlünk senki a televíziót! Nagyon fogunk vigyázni rá, mert az a miénk.” Ezzel kezdetét veszi az MTV jelképes elfoglalása.

A Kossuth téren Kis János, az SZDSZ vezére beszél. Azóta már kilépett. „A szocializmusnak nevezett rendszer felett a történelem kimondta az ítéletet” – hangzik el a liberálisok kedvenc szövege. Elhangzik a programmondat is: „Az MSZMP már nem tud igazán tiltani, de valódi kiegyezésre sem hajlandó. Mi azt ajánljuk a kommunistáknak, hogy súlyuknak megfelelő részt szerezhetnek az új Magyarország pártjai között, ha elfogadják a szabad választásokon nyugvó demokratikus többpártrendszert”. A kommunista szón itt már az MSZMP megalkuvó, az ellenforradalommal egyezkedő vezetőit kell érteni. Orbán Viktor itt is mond néhány emlékeztető mondatot: „Én félek a vörösöktől,

ha ajándékot hoznak is”. Orbán nem hiába vallja magát a kor gyermekének, tudja, hogy mit kell követelni: „Ki kell zárni minden pártszervezetet a hadseregből és a rendőrségből”.

A Roosevelt téren az akkor 41 éves Tamás Gáspár Miklós beszél, aki a „romániai diktatúra” elől, a monda szerint Aczél György támogatásával települ át Magyarországra. Az „új demokratikus mozgalmakat” közös cselekvésre szólítja fel. Akkor még nyoma sincs az azóta felvett álbaldali jelszavaknak. Az ellenzéki március 15-e kiterjed a Bem térre is. A hangulatot itt is 1956 adja meg. A tényleges ünnep, március 15-e már csak ürügy. A Várban a szocialista kor egyik ünnepelt színésze, Sinkovics Imre szónokol, majd jönnek a Petőfi versek.

Az ellenzék eléri, hogy majdnem teljes egységet demonstrál. Az MDF, az SZDSZ, a Fidesz, a Kisgazdapárt mellett ott van minden létező szervezet, köztük a Magyar Zsidó Kulturális Egyesület, a Történelmi Igazságtétel Bizottsága, a Salom Független Magyar Zsidó Békecsoport és sokan mások.

Az ellenzéki plakátok nem hagynak kétséget a szándékaik felől. „Takarítsunk!”, „Ideológia helyett jogot!”, „Rendőrállam helyett jogállamot.”, „Nem engedünk '48-ból, nem engedünk '56-ból!”

A rendőrség teljes készségben, de tétlenül. A Margit-hídnál készenlétben a vízagyú, amit akkor nem használnak, csak jóval később a Gyuresány-kormány. Aztán múzeumba küldik az öreg darabot.

VÉGJÁTÉK A FEHÉR HÁZBAN

Az MSZMP vezetése március 21-én elemzi az eseményeket. Nagyon elégedettek azzal, hogy a konfrontációt megúszták, és a korábbiakhoz képest újítottak. Nem vallják be önmaguknak sem, hogy a konfrontáció két félen múlt, s ezt most az ellenzék sem akarta. Beismerik viszont azt, hogy a nemzeti egységet nem sikerült demonstrálni. Még azt is bevallják, hogy sem az MSZMP-tagok, sem a KISZ-tagok nem értették meg a vezetés szándékait, és kimaradtak az évtized nagy csatájából. Az MSZMP vezetésének felemás, megalkuvó magatartása megbosszulta magát. A tagság elfordul a párttól, és az előretörő tőkés ellenforradalom passzív szemlélőjévé válik. Még egy év van hátra.

Március 15-én történik még egy pél-

A TÉVÉ SZÉKHÁZA ELŐTT

dátlan esemény. Az ellenzéki felvonulás élén megjelenik Mark Palmer, az USA budapesti nagykövete. Palmer tisztában van azzal, hogy magatartása sérti a nemzetközi normákat. De azt is tudja, hogy az akkori magyar vezetés nem fog másként viselkedni, mint egy banánköztársaság kormánya: lefekszik az amerikaiaknak.

A Fehér Házban, az MSZMP központjában végsőkig kiéleződnek az ellentétek. Grószt néhányan a környezetéből megkísérlik meggyőzni, hogy a Magyar Népköztársaság külügyminisztériuma hivatalosan tiltakozzon az amerikai nagykövet megengedhetetlen magatartása miatt. Utaljon arra, hogy a magyar nagykövetet azonnal kiutasítsanak az USA-ból, ha egy kommunista tüntetés élére állna. Grósz megígéri, hogy cselekszik. Horn Gyulát, aki még csak államtitkár, de de facto vezeti a minisztériumot, azonban már nem érdekli a pártvezetés véleménye. Nem hajlandó semmiféle USA-ellenes fellépésre. Horn ekkor 57 éves. Jelentős pártkarrier áll mögötte. Éveken át szolgál az MSZMP KB külügyi osztályán. 1957-ben, 26 évesen megkapja a Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérmét, később a Szocialista Magyarországért Érdemrendet is. Május 10-én előléptetik: ő a szocialista Magyarország utolsó külügyminisztere. ■

EMLÉKEZZÜNK MÁRCIUS HŐSEIRE!

- A budapesti szervezet koszorúzási ünnepsége március 13-án, pénteken 16 órai kezdettel a várbeli Táncsics-börtönnél (I. ker., Táncsics Mihály út 9.)
- A Csongrád megyei elnökség ünnepi megemlékezése március 14-én, szombaton 10 órai kezdettel, Szegeden, a Klauzál téri Kossuth-szobornál
- A Békés megyei elnökség ünnepsége március 14-én, szombaton 14 órai kezdettel a békéscsabai Kossuth-téren.

A megemlékezéseken beszédet mond Thürmer Gyula, a Magyar Kommunista Munkáspárt elnöke.

Írj! Fényképezz!

A Szabadság mindannyiunké. Közös érdekünk, hogy tájékozódjunk mindarról, ami országunkban történik. Legyen az jeles vagy felháborító esemény: tudnunk kell róla! A Szabadság szerkesztősége ezúton hív fel mindenkit, aki ilyenrel találkozik: írja meg, vagy fényképezze le, s küldje be! Várjuk tudósításaitokat levélben a székház címére „A Szabadság” felirattal, vagy az info@aszabadsag.hu e-mail címre.

Gondolkodó Ember Filmklub

A 2009-ES ESZTENDŐ ELSŐ FÉLÉVÉRE A KÖVETKEZŐ INGYENES FILMVEVETÍTÉSEINK LESZNEK:

- 2009. március 28. szombat, 17:00
Agitátorok
(fekete-fehér magyar játékfilm, Hobo főszereplésével, 1969)
- 2009. április 25. szombat, 17:00
Valahol Európában
(fekete-fehér magyar játékfilm, 1947)

A filmvetítések után kötetlen beszélgetés! Gyere el!!!

HELYSZÍN: 1082 Budapest, Baross utca 61. III. emelet
(megközelíthető a 4-6-os villamossal, a Baross utca megállónál kell leszállni)

Juscenko. Bőrönd. Amerika!

Több ezren tüntettek Viktor Juscenko ukrán elnök politikája ellen a múlt héten Kijev központjában. A megmozdulást az Ukrán Kommunista Párt és a Haladó Szocialista Párt szervezte a Függetlenség terén, ahol 2004-ben a nyugat-barát hírben álló Juscenkót hatalomra segítő „narancsszínű forradalom” zajlott. A téren egy modell repülőgépet helyeztek el, amelyen „Juscenko. Bőrönd. Amerika!” felirat olvasható. A tüntetők így jelezték, hogy „Juscenkót az Egyesült Államokba szeretnék küldeni, és meg kívánják szabadulni hasznavehetetlen kormányzásától”. A tüntetésen beszédet mondott a kommunista párt elnöke. Pjotr Szimonjenko szerint Juscenko amerika-barát politikája ellentétes az ukrán nemzeti érdekekkel, hangzatos jelszavak alatt az ország kiárusítása zajlik. A NATO-csatlakozást az ukránok túlnyomó többsége ellenzi még a nyugat-barát régiókban is.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>